

Отримано: 25 лютого 2026 р.

Прорецензовано: 20 березня 2026 р.

Прийнято до друку: 23 березня 2026 р.

Email: allasembrat@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2336-7203>DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-29\(97\)-125-129](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-29(97)-125-129)Сембрат А. Л. Ситуативне навчання іноземних мов в умовах нестабільності: адаптивні моделі реалізації. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : серія «Філологія»*. Острог : Вид-во НаУОА, 2026. Вип. 29(97). С. 125–129.

УДК: 37.016:81'243

Сембрат Алла Леонтівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри загальної освітології і педагогічної інноватики,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі

СИТУАТИВНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ: АДАПТИВНІ МОДЕЛІ РЕАЛІЗАЦІЇ

У статті досліджено особливості впровадження ситуативного навчання іноземних мов в умовах соціальної та освітньої нестабільності. Наголошено на необхідності адаптивних моделей навчання, які забезпечують безперервність освітнього процесу та збереження його комунікативної спрямованості. На основі аналізу сучасної наукової літератури та узагальнення педагогічного досвіду виокремлено три основні моделі: контекстно-адаптивну, гібридну ситуативну та психоемоційно орієнтовану. Кожна модель спрямована на подолання специфічних викликів нестабільних умов, підтримання навчальної мотивації, залученості та ефективності процесу оволодіння мовою. Дослідження показує, що ситуативне навчання сприяє розвитку іноземної комунікативної компетентності, критичного мислення, емпатії та навичок міжособистісної взаємодії в динамічних і непередбачуваних умовах. Окрім того, підкреслюється важливість методичної підготовки викладачів, гнучкого планування занять, адаптивних стратегій викладання та постійного професійного розвитку педагогів. Результати свідчать, що адаптивні моделі не лише пом'якшують негативні наслідки нестабільності на результативність навчання, а й сприяють комплексному розвитку здобувачів як автономних, комунікативно компетентних та емоційно стійких особистостей. Стаття містить практичні рекомендації щодо інтеграції підходів ситуативного навчання в навчальні програми, забезпечуючи баланс технологічних, когнітивних та психоемоційних компонентів сучасної освіти іноземних мов. Ці висновки особливо актуальні для педагогів, які працюють в умовах невизначеності, переміщення або швидких соціальних змін.

Ключові слова: ситуативне навчання, адаптивні моделі, іноземна комунікативна компетентність, нестабільність, гібридне навчання.

Alla Sembrat,
Ph.D. in Pedagogy,
Associate Professor at the Department of General Education Studies and Pedagogical Innovation,
Hryhorii Skovoroda University in Pereiaslav

SITUATIONAL FOREIGN LANGUAGE TEACHING IN CONDITIONS OF INSTABILITY: ADAPTIVE MODELS OF IMPLEMENTATION

The article investigates the peculiarities of implementing situational foreign language teaching in contexts of social and educational instability. It highlights the necessity of adaptive learning models that ensure the continuity of the educational process while preserving its communicative focus. Through the analysis of recent scientific literature and the synthesis of pedagogical experience, three main models are distinguished: context-adaptive, hybrid situational, and psycho-emotionally oriented models. Each model addresses specific challenges posed by unstable environments, aiming to maintain engagement, motivation, and the effectiveness of language learning. The study demonstrates that situational learning enhances the development of foreign language communicative competence, supports critical thinking, fosters empathy, and strengthens interpersonal interaction skills in dynamic and unpredictable conditions. Additionally, it underscores the importance of methodological preparation for educators, highlighting the need for flexible lesson planning, responsive instructional strategies, and ongoing professional development. The findings suggest that adaptive models not only mitigate the negative impacts of instability on learning outcomes but also contribute to the holistic development of learners as autonomous, communicatively competent, and emotionally resilient individuals. The article provides practical recommendations for integrating situational learning approaches into curricula, promoting a balanced combination of technological, cognitive, and socio-emotional components in modern foreign language education. These insights are particularly relevant for educators working in contexts of uncertainty, displacement, or rapid societal change.

Keywords: situational learning, adaptive models, foreign language communicative competence, instability, hybrid learning.

Постановка проблеми. В Україні триває системний процес модернізації іноземної освіти, зумовлений глобальними інтеграційними процесами. Водночас суттєвим чинником трансформації освітнього простору стала повномасштабна російсько-українська війна, яка спричинила глибокі соціальні, економічні та гуманітарні зміни. Воєнні дії, вимушене переміщення здобувачів освіти та педагогів, руйнування освітньої інфраструктури, періодичні повітряні тривоги й перебої з електропостачанням актуалізували потребу в гнучких, адаптивних і технологічно забезпечених моделях навчання іноземної мови. За цих умов особливого значення набуває впровадження інноваційних освітніх технологій, цифрових ресурсів і змішаних форматів навчання, здатних забезпечити безперервність освітнього процесу навіть у кризових обставинах.

Сучасна світова методика викладання іноземних мов пропонує широкий спектр інтерактивних і комунікативно спрямованих технологій, орієнтованих на формування здатності до реального іноземного спілкування. Проте в умовах війни ці підходи потребують переосмислення з урахуванням психологічного стану здобувачів освіти, їхнього досвіду травматичних подій, підвищеного рівня тривожності та нестабільності життєвих обставин. Зростає потреба в створенні безпечного, підтримувального освітнього середовища, у якому іноземна мова виступає не лише навчальною дисципліною, а й інструментом міжкультурної комунікації, міжнародної підтримки та професійної самореалізації.

Особливої ваги набуває орієнтація на особистісні інтереси та мотивацію здобувачів освіти, урахування їхніх когнітивних особливостей, емоційного стану й індивідуального досвіду. В умовах воєнного часу іноземна мова дедалі частіше розглядається як засіб інтеграції в міжнародний освітній простір, доступу до світових інформаційних ресурсів, участі в програмах академічної мобільності та міжнародних ініціативах підтримки України. Отже, зростає значення формування здатності до самостійного навчання, критичного мислення та ефективного розв'язання навчальних і життєвих проблем у нестабільному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика ситуативного навчання іноземних мов ґрунтується на положеннях компетентнісного та комунікативно-діяльнісного підходів, відповідно до яких мова розглядається як інструмент соціальної взаємодії (Христич & Скляренко, 2021; Khrystych, 2025). Компетентнісний і комунікативно-діяльнісний підходи забезпечують цілісне бачення іншомовного навчання як процесу формування здатності до результативної міжособистісної та міжкультурної взаємодії. Компетентнісний підхід орієнтує на досягнення інтегрованих результатів навчання, що поєднують знання, уміння, цінності та досвід практичної діяльності (Сембрат, 2021). Комунікативно-діяльнісний підхід акцентує увагу на активній участі здобувачів освіти в мовленнєвій діяльності, розглядаючи мову як інструмент соціальної взаємодії та розв'язання реальних проблем (Колганова, 2023).

Н. Годованець та В. Леган аналізують теоретичні основи, характеристики та педагогічні можливості ситуативного методу, підкреслюючи його роль як частини інтерактивної системи навчання іноземної мови (Годованець & Леган, 2018). Значення автентичних мовленнєвих ситуацій у контексті інтерактивного навчання висвітлено у працях Н. Христич та А. Сембрат (Христич та Сембрат, 2025) та X. Zhao et al. (Zhao, Attapaiboon & Jantharajit, 2025) та ін.

Сучасні дослідження акцентують увагу на гнучких і цифрово інтегрованих моделях навчання, що забезпечують адаптацію до кризових умов. У цих працях підкреслюється значення гібридних форматів, мультимодальної комунікації та розвитку автономії здобувачів освіти. (Ivaniuk & Ovcharuk, 2020; Kenworthy & Opatska, 2023; Prokopchuk, 2026; Svyrydiuk et al., 2024).

Метою статті є теоретичне обґрунтування та систематизація адаптивних моделей ситуативного навчання іноземних мов, ефективних в умовах нестабільності.

Методологія дослідження. Теоретичне підґрунтя роботи становлять положення комунікативної лінгводидактики, соціокультурної теорії навчання та концепції адаптивних освітніх моделей. Особливу увагу приділено аналізу практик організації іншомовного навчання в кризових умовах, зокрема в ситуації воєнних викликів, дистанційного та змішаного форматів освіти. Важливим компонентом дослідження є моделювання освітніх ситуацій, що відображають реальні або наближені до реальності умови функціонування іншомовної комунікації в нестабільному середовищі.

У процесі роботи застосовано комплекс взаємодоповнювальних методів дослідження: теоретичний аналіз і синтез – для систематизації наукових підходів до проблеми ситуативного навчання та визначення його дидактичного потенціалу; порівняльний аналіз традиційних і адаптивних моделей навчання – з метою виявлення їхніх переваг, обмежень і можливостей трансформації відповідно до сучасних освітніх викликів; педагогічне моделювання – для конструювання навчальних ситуацій і сценаріїв, спрямованих на формування іншомовної комунікативної компетентності в умовах невизначеності; елементи узагальнення та інтерпретації практичного досвіду – для визначення ефективних стратегій організації освітнього процесу.

Поєднання зазначених підходів дозволяє інтерпретувати іншомовне навчання як динамічний процес, спрямований на формування готовності діяти ефективно в мінливих, іноді кризових умовах, забезпечуючи адаптивність, гнучкість мислення та здатність до безперервного професійного й особистісного розвитку.

Виклад основного матеріалу. Ситуативне навчання ґрунтується на положеннях комунікативної методики та соціокультурного підходу до вивчення мови, відповідно до яких мовна компетентність формується не шляхом механічного засвоєння лексико-граматичних структур, а у процесі активного використання мови для розв'язання конкретних комунікативних завдань у визначеному соціальному контексті. У центрі такого підходу перебуває мовленнєва діяльність як засіб взаємодії, співпраці та досягнення практичної мети спілкування. Навчальна ситуація виступає основною дидактичною одиницею, що інтегрує мовний матеріал, умови його функціонування, соціальні ролі учасників комунікації, їхні наміри, цілі та очікувані результати взаємодії. Саме завдяки моделюванню ситуацій реального життя створюються умови для природного включення мовних одиниць у процес спілкування, що забезпечує їх усвідомлене й функціонально доцільне засвоєння.

Ситуативний підхід передбачає варіативність сценаріїв, наближених до повсякденного, академічного чи професійного досвіду здобувачів освіти: від побутових діалогів і рольових ігор до дискусій, дебатів, проєктної діяльності та аналізу проблемних кейсів. У такій організації навчання мова постає не як самоціль, а як інструмент соціальної взаємодії, міжкультурного діалогу та особистісного самовираження. Це сприяє формуванню не лише лінгвістичної, а й соціолінгвістичної, прагматичної та стратегічної складових комунікативної компетентності.

В умовах соціальної нестабільності, зумовленої кризовими явищами та воєнними викликами, ситуативність набуває додаткового значення, оскільки дозволяє гнучко реагувати на зміни освітнього середовища й потреб здобувачів освіти. Вона забезпечує:

- 1) адаптацію змісту навчання до актуальних життєвих обставин, інтересів і досвіду учнів, урахування їхнього емоційного стану та соціального контексту;
- 2) підтримку внутрішньої мотивації завдяки релевантності навчальних сценаріїв, що відображають реальні комунікативні потреби;
- 3) формування навичок спонтанного мовлення, комунікативної гнучкості, здатності оперативного добирати мовні засоби відповідно до ситуації спілкування;
- 4) розвиток критичного мислення та вміння приймати рішення в умовах невизначеності.

Таким чином, ситуативне навчання трансформується з окремого методичного прийому у стратегічну модель організації іншомовної освіти, що поєднує компетентнісний, діяльнісний та особистісно орієнтований підходи. Воно забезпечує цілісність мовної підготовки, сприяє формуванню готовності до реального іншомовного спілкування та створює передумови для безперервного саморозвитку й успішної інтеграції здобувачів освіти в глобальний комунікативний простір.

Адаптивні моделі реалізації ситуативного навчання

У ході дослідження виокремлено кілька адаптивних моделей реалізації ситуативного навчання іноземних мов, які відповідають умовам соціальної нестабільності та потребам сучасного освітнього середовища. Адаптивність у цьому контексті розглядається як здатність методичної системи гнучко реагувати на зовнішні виклики (воєнні ризики, вимушену мобільність, дистанційні формати навчання) та внутрішні чинники (мотивацію, емоційний стан, рівень підготовки здобувачів освіти). Кожна з моделей відображає певний вектор організації навчального процесу, проте всі вони об'єднані спільною метою – забезпечення ефективного формування іншомовної комунікативної компетентності в мінливих умовах.

1. Контекстно-адаптивна модель

Контекстно-адаптивна модель передбачає цілеспрямований добір комунікативних ситуацій, безпосередньо пов'язаних з актуальним соціальним, культурним та освітнім контекстом функціонування здобувачів освіти. Навчальні завдання орієнтовані на повсякденні, академічні, професійні або кризові сценарії, що забезпечує практичну значущість мовленнєвої діяльності та підвищує її мотиваційний потенціал.

Особливістю моделі є інтеграція реальних подій і соціальних викликів у зміст навчання: міжнародна комунікація, участь у волонтерських ініціативах, інформаційна безпека, академічна мобільність, міжкультурна взаємодія. Завдяки цьому мова засвоюється як інструмент вирішення конкретних завдань, а не як ізольована система правил.

2. Гібридна ситуативна модель

Гібридна ситуативна модель поєднує очні та дистанційні формати навчання з активним використанням цифрових платформ, онлайн-ресурсів і засобів синхронної та асинхронної комунікації. В умовах нестабільності така модель забезпечує безперервність освітнього процесу незалежно від фізичної присутності учасників навчання.

Ситуативні завдання реалізуються через рольові ігри, онлайн-дискусії, відеоконференції, віртуальні симуляції та проєктну діяльність. Цифрове середовище розширює можливості моделювання автентичних комунікативних ситуацій, залучення міжнародних партнерів і використання реальних інформаційних ресурсів. Модель сприяє розвитку цифрової грамотності поряд із формуванням іншомовної компетентності.

3. Психоемоційно орієнтована модель

У центрі психоемоційно орієнтованої моделі перебуває забезпечення емоційної безпеки та підтримки здобувачів освіти. Комунікативні ситуації добираються з урахуванням рівня стресу, травматичного досвіду та індивідуальних особливостей учнів. У таких умовах іноземна мова виступає не лише засобом навчання, а й ресурсом самовираження, рефлексії та психологічної стабілізації.

Завдання можуть передбачати обговорення тем підтримки, солідарності, надії, планування майбутнього, культурного обміну. Важливою складовою є створення атмосфери довіри, партнерства та взаємоповаги, що сприяє зниженню тривожності й підвищенню впевненості у власних комунікативних можливостях.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика адаптивних моделей ситуативного навчання

Модель	Ключова ідея	Організаційні особливості	Переваги	Освітній результат
Контекстно-адаптивна	Орієнтація на актуальний соціальний контекст	Добір реалістичних комунікативних сценаріїв; інтеграція сучасних подій	Підвищення мотивації; практична спрямованість	Формування здатності застосовувати мову в реальних життєвих ситуаціях
Гібридна ситуативна	Поєднання очного та дистанційного форматів	Онлайн-дискусії, симуляції, цифрові інструменти	Безперервність навчання; розвиток цифрової компетентності	Гнучкість мовленнєвої діяльності в різних форматах комунікації
Психоемоційно орієнтована	Урахування емоційного стану здобувачів	Добір безпечних і підтримувальних тем; рефлексивні завдання	Зниження тривожності; формування довіри	Розвиток впевненості та емоційно стабільної комунікативної поведінки

Таким чином, адаптивні моделі реалізації ситуативного навчання відображають стратегічну трансформацію іншомовної освіти в умовах нестабільності, забезпечуючи її гнучкість, гуманістичну спрямованість і відповідність сучасним соціальним викликам.

Приклад проблемної ситуації для здобувачів рівня B1-B2:

Тема: Communicating with International Volunteers During Wartime

Ситуація. До вашої громади приїхала група іноземних волонтерів, які планують допомогти у відновленні пошкодженої школи. Потрібно провести з ними онлайн-зустріч англійською мовою, щоб:

- пояснити потреби закладу освіти;
- описати наслідки руйнувань;
- запропонувати пріоритетні напрями допомоги;
- відповісти на запитання волонтерів щодо безпеки та логістики;
- узгодити подальші кроки співпраці.

Проблемний аспект. Під час обговорення виникають труднощі:

- необхідно коректно й етично описати наслідки війни, не використовуючи надмірно емоційної лексики;
- частина інформації потребує уточнення через культурні відмінності;
- потрібно переконливо аргументувати, чому саме ці потреби є першочерговими.

Завдання:

1. Підготувати коротку презентацію (3–5 хвилин) із конкретними фактами та аргументами.
2. Розробити перелік можливих запитань від волонтерів і продумати відповіді.
3. Провести рольову гру «онлайн-зустріч», де частина учнів виконує роль українських представників, інша – міжнародних партнерів.

4. Після завершення обговорення здійснити рефлексію: які мовні стратегії були ефективними? Що варто вдосконалити?

Така проблемна ситуація сприяє розвитку навичок аргументованого монологічного та діалогічного мовлення; комунікативної гнучкості та спонтанного реагування; міжкультурної компетентності; уміння діяти в умовах емоційно складного контексту.

Цей приклад демонструє, як ситуативне навчання інтегрує реальні виклики воєнного часу в освітній процес, формуючи практичну готовність учнів до міжнародної комунікації.

Запропоновані адаптивні моделі реалізації ситуативного навчання демонструють високий потенціал щодо збереження та навіть підвищення ефективності іншомовної освіти в умовах соціальної нестабільності. Отримані результати засвідчують, що інтеграція контекстуально значущих комунікативних ситуацій у навчальний процес сприяє не лише якіснішому засвоєнню мовного матеріалу, а й формуванню стійкої внутрішньої мотивації до вивчення іноземної мови. Практична спрямованість завдань забезпечує їхню релевантність реальним потребам здобувачів освіти, що підвищує рівень залученості та відповідальності за власні результати навчання.

Ситуативне навчання в межах адаптивних моделей сприяє розвитку комплексної іншомовної комунікативної компетентності, зокрема її лінгвістичного, соціолінгвістичного, прагматичного та стратегічного компонентів. Водночас воно виходить за межі суто мовної підготовки, оскільки активізує здатність до міжособистісної взаємодії, співпраці в групі, емпатії та конструктивного розв'язання проблемних ситуацій. У процесі виконання рольових ігор, симуляцій і дискусій здобувачі освіти навчаються аргументувати власну позицію, враховувати точку зору співрозмовника, демонструвати толерантність і гнучкість мислення. Таким чином, іншомовна підготовка інтегрується з розвитком соціальних і громадянських компетентностей.

Особливої значущості набуває розвиток критичного мислення, оскільки проблемно зорієнтовані ситуації спонукають аналізувати інформацію, оцінювати її достовірність, формулювати висновки та приймати рішення в умовах невизначеності. Це є надзвичайно важливим у сучасному інформаційному просторі, що потребує сформованої медіаграмотності. Отже, ситуативне навчання виступає інструментом інтегрованого розвитку когнітивних, комунікативних і соціальних умінь.

Водночас реалізація адаптивних моделей потребує належної методичної підготовки викладачів, їхньої готовності до інноваційної діяльності та постійного професійного саморозвитку. Педагог має володіти навичками педагогічного моделювання, добору релевантних сценаріїв, організації інтерактивної взаємодії та використання цифрових інструментів. Додатковим викликом є необхідність гнучкого навчального планування, оперативного коригування змісту й форм роботи відповідно до змін освітнього середовища.

Для традиційних освітніх систем, орієнтованих на стандартизовані програми й жорстко регламентовані форми контролю, такі трансформації можуть бути складними. Вони вимагають перегляду підходів до оцінювання результатів навчання, переорієнтації з перевірки репродуктивних знань на оцінювання здатності діяти в реальних комунікативних ситуаціях. Таким чином, упровадження адаптивних моделей ситуативного навчання є не лише методичним нововведенням, а й стратегічним кроком до модернізації системи іншомовної освіти загалом.

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано доцільність використання ситуативного навчання іноземних мов як стратегічної адаптивної моделі організації освітнього процесу в умовах соціальної нестабільності. Доведено, що в умовах обмеженої передбачуваності, порушення традиційних форматів навчання та підвищеного психоемоційного навантаження саме ситуативний підхід забезпечує збереження цілісності іншомовної підготовки та її практичної спрямованості. Встановлено, що моделювання реальних або наближених до реальності комунікативних ситуацій сприяє формуванню комплексної іншомовної комунікативної компетентності, розвитку критичного мислення, міжкультурної чутливості та здатності до ефективною взаємодії в різних форматах спілкування. Ситуативне навчання інтегрує мовний, соціокультурний і діяльнісний компоненти, забезпечуючи перенесення знань у практичну площину та формування готовності діяти в кризових обставинах.

Запропоновані контекстно-адаптивна, гібридна ситуативна та психоемоційно орієнтована моделі доводять, що іншомовна освіта може бути гнучкою, варіативною та гуманістично спрямованою навіть за умов воєнних викликів. Їх упровадження сприяє підвищенню мотивації здобувачів освіти, забезпечує безперервність навчання, підтримує емоційну стабільність і створює умови для розвитку автономності та відповідальності за власний освітній результат.

Таким чином, ситуативне навчання трансформується з окремого методичного прийому в концептуальну основу модернізації іншомовної освіти, орієнтовану на формування здатності до результативної комунікації в мінливому глобалізованому середовищі.

Подальшого вивчення потребує проблема підготовки педагогів до реалізації адаптивних моделей, зокрема формування їхньої цифрової, методичної та психолого-педагогічної готовності до роботи в кризових умовах. Перспективним є також дослідження можливостей інтеграції елементів штучного інтелекту та інтерактивних цифрових середовищ у процес моделювання комунікативних ситуацій.

Література:

1. Годованець Н., Лєган В. Основні характеристики ситуативного методу навчання іноземної мови. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Педагогіка*, 2018. № 1(42). С. 46–48. doi: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2018.42.46-48>
2. Колганова Н. О. Комунікативно-діяльнісний підхід у формуванні лексичної англійської компетентності учнів базової школи. *Пріоритетні напрямки та вектори розвитку світової науки: матеріали III Міжнародної наукової конференції*, Черкаси, 31 березня, 2023 Вінниця: ГО «Європейська наукова платформа», 2023. С. 214–217. doi: [10.36074/liga-inter-31.03.2023](https://doi.org/10.36074/liga-inter-31.03.2023)
3. Сембрат А. Л. Теоретичні основи компетентнісного підходу в сучасній освіті: світовий досвід. *The scientific heritage, Global Science Center LP, Budapest*, 2021. № 68(5). С. 11–15.
4. Христин Н. С., Сембрат А. Л. Ситуативне навчання як інтерактивна технологія формування комунікативної компетентності майбутніх учителів англійської мови. *Освітні обрії*, 2025. №1(60). С. 88–94. doi: <https://doi.org/10.15330/obrii.60.1.88-94>
5. Христин Н. С., Склярєнко О. Б. Педагогічні умови формування комунікативних компетентностей майбутніх учителів іноземних мов. *Актуальні питання гуманітарних наук: іжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького ДПУ імені Івана Франка*, 2021. № 40. С. 240–250. doi: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/40-3-39>

6. Ivaniuk I., Ovcharuk O. The response of Ukrainian teachers to COVID-19: challenges and needs in the use of digital tools for distance learning. *Information Technologies and Learning Tools*, 2020. Vol. 77(3). pp. 282–291. doi: 10.33407/itlt.v77i3.3952
7. Kenworthy A. L. & Opatska S. Teaching During War in Ukraine: Service Learning as a Tool for Facilitating Student Learning and Engagement During Times of Uncertainty and Crisis. *Journal of Management Education*, 2023. Vol. 47(4). pp. 417–439. doi: <https://doi.org/10.1177/10525629231166695>.
8. Khrystych N. Developing Speaking Skills in University Students Using Case Technology. *Professional training of future specialists amidst modern realities: Scientific monograph*. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 2025. Vol. 2, pp. 519–554. doi: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-522-8-51>
9. Prokopchuk N. Strategies for Foreign Language Teaching During Blackouts in Ukraine: Adapting to Energy Constraints. *Current Research and Innovative Approaches in Science*. 2026. pp. 101–104. doi: <https://doi.org/10.64076/iedc260123.12>
10. Svyrydiuk V., Bodyk O, Kalinina L., Prokopchuk N. & Khrystych N. The digital frontier: strategies and tools for cultivating educational-strategic competence for pre-service teachers, *Information Technologies and Learning Tools*, 2024. 101, 3, 1–14. doi: 10.33407/itlt.v101i3.5547
11. Zhao X., Attapaiboon T. & Jantharajit N. Innovative integration of situated and collaborative learning: Enhancing third-grade students' Chinese reading comprehension and social abilities. *Asian Journal of Contemporary Education*, 2025. Vol. 9(1). pp. 27–41. doi: <https://doi.org/10.55493/5052.v9i1.5302>

References:

1. Hodovanets, N. & Lehan, V. (2018). Osnovni kharakterystyky sytuatyvnoho metodu navchannia inozemnoi movy. [Main characteristics of the situational method for teaching of foreign language]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Seriya. Pedahohika*, 1(42), 46–48. doi: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2018.42.46-48>
2. Kolhanova, N. O. (2023). Komunikatyvno-dialnisnyi pidkhid u formuvanni leksychnoi anhlomovnoi kompetensii uchniv bazovoi shkoly. [The Communicative-Activity Approach in the Formation of Lexical English Competence of Lower Secondary School Students]. *Priorytetni napriamky ta vektory rozvytku svitovoi nauky: materialy III Mizhnarodnoi naukovoï konferentsii, Cherkasy, 31 bereznia, Vinnytsia: HO «Ievropeiska naukova platforma»*, 214–217. doi: 10.36074/liga-inter-31.03.2023
3. Sembrat, A. L. (2021). Teoretychni osnovy kompetentnitsnogo pidkhodu v suchasniï osviti: svitovij dosvid. [Theoretical Foundations of the Competence-Based Approach in Modern Education: Global Experience]. *The scientific heritage*, Global Science Center LP. Budapest, Hungary, 68(5), 11–15.
4. Khrystych, N. S. & Sembrat, A. L. (2021). Sytuatyvne navchannia yak interaktyvna tekhnolohiia formuvannia komunikatyvnoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv anhliiskoi movy. [Situational Learning as an Interactive Technology for Developing Communicative Competence of Future English Language Teachers]. *Osvitni obrii*, 1(60), 88–94. doi: <https://doi.org/10.15330/obrii.60.1.88-94>
5. Khrystych, N. S., Sklyarenko, O. B. (2021). Pedagogichni umovy formuvannia komunikatyvnykh kompetentnostej majbutnix uchyteliv inozemnykh mov. [Pedagogical Conditions for Developing Communicative Competence of Future Foreign Language Teachers]. *Naukovyj zbirnyk «Aktual'ni pytannia gumanitarnykh nauk: mizhvuziv's'kyj zbirnyk naukovykh prac' molodykh vchenykh Drogoby'cz' kogo derzhavnogo pedagogichnogo universy'tetu imeni Ivana Franka*, 40, 240–250. doi: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/40-3-39>
6. Ivaniuk, I., Ovcharuk, O. The response of Ukrainian teachers to COVID-19: challenges and needs in the use of digital tools for distance learning. (2020). *Information Technologies and Learning Tools*, 77(3), 282–291. doi: 10.33407/itlt.v77i3.3952
7. Kenworthy, A. L., & Opatska, S. (2023). Teaching During War in Ukraine: Service Learning as a Tool for Facilitating Student Learning and Engagement During Times of Uncertainty and Crisis. *Journal of Management Education*, 1052562923116666. doi: <https://doi.org/10.1177/10525629231166695>.
8. Khrystych, N.S. (2025). Developing Speaking Skills in University Students Using Case Technology. *Professional training of future specialists amidst modern realities: Scientific monograph*. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 2, 519–554. doi: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-522-8-51>
9. Prokopchuk, N. (2026). Strategies for Foreign Language Teaching During Blackouts in Ukraine: Adapting to Energy Constraints. *Current Research and Innovative Approaches in Science*. 101–104. doi: <https://doi.org/10.64076/iedc260123.12>
10. Svyrydiuk, V., Bodyk, O, Kalinina, L., Prokopchuk, N., and Khrystych, N. (2024). The digital frontier: strategies and tools for cultivating educational-strategic competence for pre-service teachers, *Information Technologies and Learning Tools*, 101(3), 1–14. doi: 10.33407/itlt.v101i3.5547.
11. Zhao, X., Attapaiboon, T. & Jantharajit, N. (2025). Innovative integration of situated and collaborative learning: Enhancing third-grade students' Chinese reading comprehension and social abilities. *Asian Journal of Contemporary Education*, 9(1), 27–41. doi: <https://doi.org/10.55493/5052.v9i1.5302>